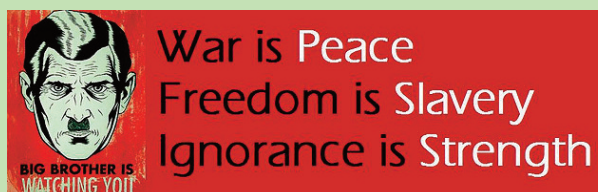
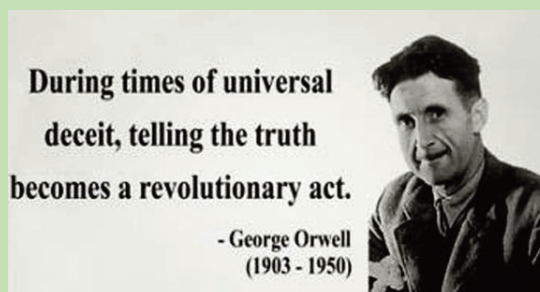

1984

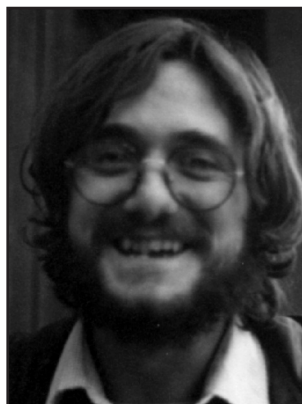
Miquel Llull

Bibliotecari del Golea

LA BIBLIOTECA DEL GOLEA
Capdepera
2016

Mil noucents **K**₂
vuitanta-quatre

Miquel Flaquer

Miquel Flaquer

1984

K₂

La música és sempre un comentari sobre la societat, i les atrocitats escenificades són molt suaus i lleugeres comparades amb les que munta el govern en nom nostre.

A vegades no es troba una nota musical el suficientment horrible per poder expressar el que se sent, i és necessari utilitzar una girafa plena de crema batuda.

FRANK ZAPPA

Ara tenia les coses clares
MARGALIDA SALORD

Morts enamorats dels vius
Que deixen defallits als al·lots.
Morts famolencs
De ser estimats
Que deixen fatigades
a les al·lotes.

PAUL GAUGUIN

La casa cau, s'apaga la llum
I el pas dels anys
Només deixa un record
JAUME SISA

En el Més Enllà tendrem òrgans genitals
però no en farem ús.
JOAN PAU II

Yo anuncio la era argentina
De socialismo y cocaína
De jóvenes con convulsiones
Y de vastas revoluciones
VALLE-INCLÁN

Trinaren les trompetes transhumants, travessaren
translúlides transcendències als trobaments en
tromba, i la trufa fou trepitjada
SEBASTIÀ NEBOT

Els policies patrullant:
Per què no m'abaten a l'acte?
Per què esperen a tenir motiu?
PETER HANDKE

aquesta rebel·lió és un gas pel qual travessam
PATTI SMITH

Partint del no-res, hem assolit les més altes
cimes de la misèria.
GROUCHO MARX

buscava encontrar nas feiras
sua poética sem-razão.
JOÃO CABRAL DE MELO NETO

—És que aquestes són hores de fer el sopar!
MARGALIDA SALORD

Arribà ballant a través de l'aigua
NEIL YOUNG

En tot cas, encara que la decadència els esclafa
en terra, es troben aptes per a superar qualsevol
tipus de crisi atòmica, qualsevol invasió de la
flota americana o qualsevol atemptat neonazi en
plena via pública.

LORENZO CROISSIER

Adorn... Salpebr... i Dramatitz. T'interessa?
COLAU POTA

Hi ha sang en els carrers
JIM MORRISON

Quiero decir
que ya es tiempo de vivir
VAINICA DOBLE

Escaldum d'il·lusions
no cristal·litzades

SEBASTIÀ NEBOT

Arreu on fa fred, la gent treballa fins a quedar es-
llomada, i quan té fills els predica l'evangeli del
treball, la qual cosa no és res més, en el fons, que
la doctrina de la inèrcia.

HENRY MILLER

K₂

TEMA I «LA FORMACIÓ DE L'UNIVERS»

Gosaries posar la paraula *sinceritat* en aquestes pàgines?

Una olor de cadàver travessa les parets que hem bastit
i s'obre un silenci espectral a les nostres ànimes.

Caceres d'estratègies complaents,
túmul i fosses i ossos trencats,
caps cecs i estrellats,
poetes pòstums d'antiguitats podrides o latents,
esquemes de miracles improcedents,
estaneries polsoses de llibres blancs,
estèrils records de fotografies fetes in vitro...

El TOT viu entre les meves mans
que cerquen la forma de la raó sistemàtica,
sentida i explorada només per a descobrir
que la geografia de la terra té un sentit vast i musical,
que concatena falles i visions i laves,
creant cendres que multipliquen els fets
amb una simfonia de llamps i trons,
amb diluvis de religions sobre torres de Babel
i forns crematoris i fusells i Inquisició.

Fonaments d'edificis de terror,
màquines que congelen oblics pensaments,
exprimidors de molls d'ossos exteriors,
múltiples facetes d'ordinadors sincronitzats,
homologables mol·lècules d'intrauterins terrats,
ferralla i excrements de divises i ordres i tensions
sobre columnes de pragmàtics i controlats errors.

K₂

PERQUÈ QUAN NO HI HA FUTUR NO HI HA PECAT

LA CAIXA DE TOTS

Buidant les caixes fortes del cor la meva decència és detergent, sabonera, puta sabonera. Ja no risc, ja no sorpresa, ja no pot consumir, crec-tot o-verd vermell i blau sobre les espatlles carregades de sobrants industrials. Som detergent químic contaminant el riu d'Heràclit i les escates dels peixos de riumarins. Arbre amb paisatges sobre horitzó nuclear, petjades de monstre: fred metàl·lic o indederminat.

Si encara pogués escriure
ella mateixa hauria de redactar
l'informe definitiu
sobre la seva mort

i examinar
les proves
una a una

i dir
qui
ha comès
aquest suïcidi

ENRICH FRIED

K₂

COM DUES GOTES DE COCA-COLA

Com dues gotes de coca-cola que sospesen el bé i el mal de les ànimes pures, rellotges magnètics que canten una cançó amb sons i paraules metal·litzades que s'identifiquen amb la mort. Fills d'Occident, malalts; o ferits per una malaltia que no s'ha improvisat en dos dies.

- Com dues gotes de coca-cola els dos Estats.
- Com dues gotes de coca-cola les dues Religions.
- Com dues gotes de coca-cola els dos espectacles representats.

I la vida dels estudiants segueix errant, escoltant ràdios clandestines i intentant defugir el magnetisme de les dues gotes de coca-cola que, com pedres pesades, poden caure sobre els caps de les joves estàtues.

K_2

c
cre
creixem
creixement
creixement
creixement
creixement
creixement
creixement
creixement
creixement
creixement

verticalcreixementvertical
verticalcreixementvertical
verticalcreixementvertical
verticalcreixementvertical
verticalcreixementvertical
verticalcreixementvertical
verticalcreixementvertical
verticalcreixementvertical
verticalcreixementvertical

creixementverticalcreixementverticalcreixement
creixementverticalcreixementverticalcreixement
creixementverticalcreixementverticalcreixement
creixementverticalcreixementverticalcreixement
creixementverticalcreixementverticalcreixement
creixementverticalcreixementverticalcreixement
creixementverticalcreixementverticalcreixement
creixementverticalcreixementverticalcreixement
creixementverticalcreixementverticalcreixement

*K*₂

el govern no governa
ni la mar és salada
aprenuérem a con-
fondre els ulls amb la
cara aprenuérem tots
els noms que ens im-
posaren cales i caletes
fores saquejades per
nous conqueridors de
parla gens salada cap
oposició oferiren els
nostres pares i ara in-
tenten de convèncer-
nos que era
innecessària doncs
nosaltres no som nos-
altres ans som uns al-
tres no feren la
història ni ens la en-

senyaren ho hem hagut
d'aprendre tot en una dolo-
rosa pèrdua d'innocència
què significaven els cas-
tells o les torres de fortifi-
cació? res una cançó en
anglès o una moneda es-
trangera han borrrat tot el
seu significat i ara vagam
per pobles i ciutats per
ports mariners convertits
en un disbarat seguim un
rastre que a poc a poc es
perd i l'últim alè mor en
una discoteque fills del tu-
risme d'una generació
vençuda agenollada davant
la barbàrie a punt d'entre-
gar la darrera platja fills
del turisme de la insegure-
tat institucionalitzada tre-
balladors temporers en
un camp de tulipes esgar-
riades

u r i s m e

K_2

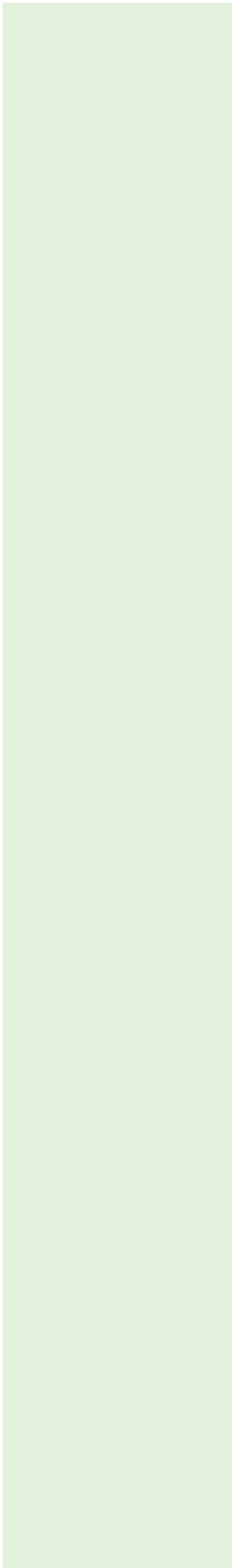
perquè som el resultat d'una transformació
que no té treva
que galopa entre el passat i el futur
entre l'amor i el segle vint-i-u
perquè ja no tenc ningú
només la imatge que restà
després de l'explosió
només la por
la soledat dels aeoroports
l'enyor
la ciutat que disparà el seu suc amarg sobre el meu cos
l'exèrcit de degenerats que inflà el meu cap
i el dels meus amics
la doctrina crucificant que aprenguérem a poc a poc
l'estat de coses que acceptàrem entre joc i joc
ja només veig una mort a cada passa
una mort per a suplir l'amor
i la dissolució de creences
perquè ja visc un temps que he guanyat a la mort
i l'infern s'ha convertit en ciutat
perquè el cel és un horitzó destrossat
perquè ja no sé seguir esperant

K₂

Weil ich das Ergebnis einer Unwandlung bin
 die keine Erholung hat
 die zwischen der Vergangenheit und der Zukunft galoppiert
 zwischen der Liebe und dem einundzwanzigen Jahrhundert
 weil ich schon niemand habe
 nur das Bildnis das blieb
 nach der Explosion
 nur die Furcht
 die Einsamkeit der Flughafen
 die Sehnsucht
 die Stadt die ihren bitteren Saft auf meinen Körper Schoss
 die Armee der Entarteten die meinen Kopf
 und den meiner Freunde aufpumpte
 die kreuzigende Lehre die Wir allmählich lernten
 der Zustand der Dinge den wir zwischen Spiel und Spiel akzeptierten
 schon nur noch ich einen Tod in jedem Schritt sehe
 ein Tod um die Liebe zu Ersetzen
 und die Auflösung der Glauben
 weil ich einer Zeit lebe die dem Tode gewonnen hat
 und sich die Hölle in Stadt umgewandelt hat
 weil der Himmel ein zerissene Horizont ist
 weil schon nicht wartend bleiben kann

perquè els meus ulls són cecs per a la sorpresa
 de la teva mirada en la nit ciutadana
 i no puc rompre l'harmonia de les màquines
 soroll mecànic que m'abraça
 en l'eternitat sense paraules

 K_2

PRESENTACIÓ DEL FOC I

me vaig presentar a unes oposicions vaig cercar feina pels carrers de la ciutat no hi havia dubte m'havia de presentar un dia sí i l'altre també a qualque lloc determinat escoltar raons de pes valorar adquirir compromisos amb altres entitats no perdre el fil de la qüestió passar un cap de setmana a la muntanya i afiliar-me a una agència de viatges agafar l'autobús i de tant en tant la bicicleta de segona mà comprada en un cementeri urbà llogar un pis i anar a l'hipermercat a comprar la menjada de tota la setmana futbol i video per a sopar anfetamina per a dinar i somnis de grandesa per al desdijuni dematiner títols d'estudis anteriors i llibres d'economia utilitària apresos de memòria però després oblidats les zones verdes del teu cor encara no urbanitzades pels especuladors de les ments en blanc veuen com una bactèria maligna els corromp i els dies d'hivern quan l'anticicló és permanent l'aire és pesat i calent els globus dels teus errors s'alcen l'horitzó n'és ple d'ells com zeppelins de la primera guerra mundial diabòlics plens de metà que assenyalen un camí de foc i d'explosions

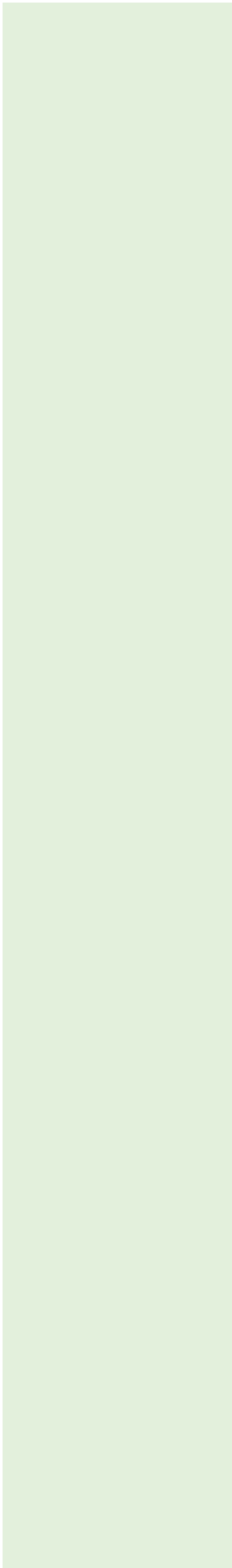
K₂

PRESENTACIÓ DEL FOC II

Els meus arguments no tenen clarividència
Perduts entre la barbàrie
Caminen per la barana de les sensacions
No hi ha futur ni pervindre
Es crema en el foc efímer de la festa
A la baldufa del temps

I això és tot el que ens oferiu?
Són cadàvers d'il·lusions
Són bosses de fems embolicades en parracs
Són deixalles nuclears
Són lleis i són estats

Ens allunyam per l'autopista del cel
Patinam pel circ glaciari de les esperances
Pels passadissos dels grans magatzems
Pels polígons de desolada desesperació
I per les clares estructures del terror

*K*₂

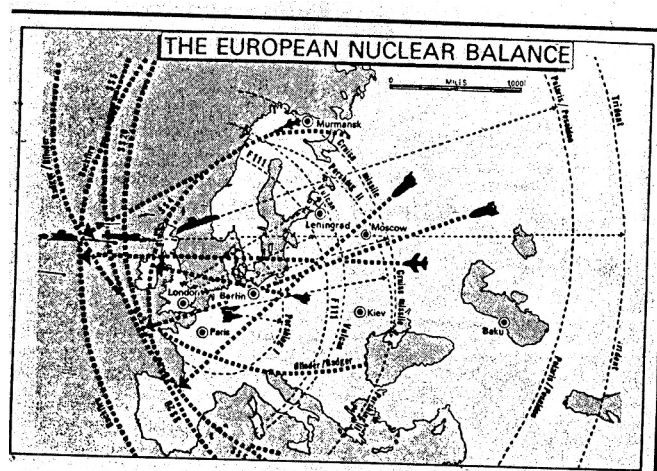
caic a l'absurd entabanat per marges
que són parets intocables i pútrides
com grans missils de la gran era atòmica
que ja ha vengut en grans vaixells de guerra

des de molt lluny des de les altres terres
de l'oceà que foren un dia màgiques
fruita d'encant fruita d'uns altres arbres
que ja no són res més que els cadàvers

dels meus records res més que l'angoixa
del meu enyor com una fràgil flama
que es va apagant a totes les llars nostres

a tots els camps com l'esperat silenci
que no té nom perquè ens il·lumina
el rostre buit:

l'absurd de tota dèria

K₂

El asesino es ese
que, flemático, se hace el distraído.
GABINO-ALEJANDRO CARRIEDO

Un coet atòmic sobrevola els nostres caps, però encara sona la ràdio i estam escoltant Radio 3. Potser és de dia, potser és de nit, i no hi ha notícies del pervindre ni alegria ni tristesa. Només el petit tros d'horitzó que es veu des de la finestra de l'apartament mentre escoltam un concert en directe i menjam patates pre-fregides amb molt de ketchup. L'aire encara no és totalment irrespirable, fins i tot corre un vent suau que fa moure les cortines.

K₂

Inici d'emissió.

Sintonia.

Aquí Ràdio Republicana emitint per a tota la península de Llevant. Des del cul de Mallorca una veu que caga ensaïmades i prepara la revolució hermètica de les ones folles i lliures.

Una veu per a demostrar que també es pot matar en català.

Una veu, en fi, per a tots aquells que vulguin escoltar en directe la fi de l'espècie humana i (pres)entir el gran imperi de les rates.

Una variada programació per a il·lustrar la decadència d'occident, per a sentir la seva mort dia a dia, per a explorar els racons més infectes i podrids que amaguen les bones costums i la història.

Des del silenci sideral, un orgasme ONAL a través d'emissors i receptors que s'acoblen en una sanguinària orgia.

Aquí Ràdio Republicana, una veu en català que t'ajuda a morir matant, una bacanal romana per a aquesta fi de segle.

Des de la síndrome d'abstinència, des de la desqualificació més total i sincera, una ràdio per a explotar d'una vegada, per a morir de sobredosi de totes les drogues, un self-service continu, una ruleta russa on jugar amb la vida dels demés i amb la pròpia.

Quan no es cregui en res s'escoltarà Ràdio Republicana, l'única veu en català que sorgeix de l'ultratomba.

Recorda! Des del cul de Mallorca, Ràdio Republicana, la veu oficiosa de la república de les rates.

Sintonia.

Fi d'emissió.

K₂

EL MEU 1984

Els wàters, més que no pas els altres llocs, podíeu tenir la certesa que eren vigilats contínuament.

GEORGE ORWELL, *Mil nou-cents vuitanta-quatre*

Acabava de tornar d'un viatge a les antípodes i 1984 me va acabar de convèncer que el món estava boig de veritat, que no hi havia res a fer amb ell, que anàvem a la deriva d'aquesta gran maquinària, d'aquesta immensa maquinària que alguns pretenciosos –com jo– anomenen Univers. En tot cas, 1984 em va mostrar tot això, però també s'ha de dir que va ser contradictòriament alegre i distret, que va ser l'escenari d'una lluita desigual entre els elements que provoquen els llamps i els trons, que fan avançar l'espècie humana cap a la seva extinció total o cap a la conquesta de l'espai extraterrestre: única i definitiva frontera. Allà ens veurem les cares, general Custer!

Bé, els texts d'aquest fascicle són una mostra de la perplexitat d'aquella època tan llunyana i tan propera. Es publicaren en una revista que finalment sembla que té per nom *La revista de la Costa Est*, i que és el reflexe d'un desconcert davant la cruel agonia del món, i mostren la cara oculta de la Lluna i el gust agre-dolç de la mort, que, de tant visitar-nos, s'ha fet amiga nostra i seu a la nostra taula i gaudeix amb les nostres festes, i fins i tot toca la guitarra en els nostres des-concerts!

No fuig quan parla amb la mort.
Apaga els llums i els fanals.
I trenca els déus de cristall.
JAUME SISA

passejava amb la mort
i observava els dies
de punta a punta
PAU RIBA

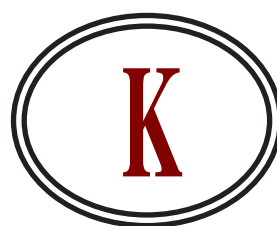
M.F.
Capdepera, maig 1997

K₂

Í n d e x

Tema I: «La formació de l'Univers»	iiij
La caixa de tots	iv
Com dues gotes de coca-cola	v
Creixement vertical	vj
Turisme	viij
perquè som el resultat	viiij
Weil ich das Ergebnis.....	ix
Presentació del Foc I	x
Presentació del Foc II	xj
Sonet	xij
The European Nuclear Balance	xiiij
Ràdio Republicana	xiv

Kataklisme / 2
juny 1997
Ap. Correus 1.902
07080 la Ciutat de Mallorca

Seven up, Coca-cola, Sprite, Hen-
ninger, Pernod 45, L'Aixartell
«La revista de la Costa Est»
Capdepera-Cala Rajada, 1984

Epíleg escrit des de

1984

L'any 1984 vaig participar en una aventura editorial de la qual va resultar la publicació de sis revistes, totes elles amb un nom diferent però amb un mateix subtítol: La Revista de la Costa Est.

Totes es feren amb fotocòpies i un parell, a més, amb serigrafies a la coberta, amb un tiratge de cent o dos-cents exemplars, alguns dels quals encara es venen per internet a 10 euros.

El 1997 vaig recopilar algunes de les coses que hi vaig publicar per tal de fer-ne una edició, també amb fotocòpies i en forma de *Kataklisme*.

La fotocopiadora, per tant, ha estat un mitjà d'impressió important a Capdepera, com també ho va ser, en el seu moment, el ciclostil vietnamita.

Ara sembla que les coses han canviat, quant a les edicions. De fet, el paper està tocat i gairebé tot es fa en digital. Orwell hauria flipat!

Aviat, pel que diuen els oracles, ens posaran un xip de grafè al cap i ja no caldran totes aquestes comèdies per a comunicar els *nostrus* pensaments o les nostres intencions o els *nostrus* dissenys, perquè la connexió Wi-Fi d'abast planetari arribarà als *nostrus* cervells directament des dels grans centres de producció d'il·lusions i, per tant, no caldrà expressar res, perquè tot serà sabut i resabut, potser fins i tot abans d'hora, si és que hi ha «hores»...

1984 ja és aquí; de fet fa estona que hi és!

Les grans corporacions mundials dominen el planeta; els països han deixat d'existir; els estats són gestories al servei del capital...

La divisió del món en rics i pobres (1-29-70) sembla irrevocable.

Gilese 581 és molt enfora, a vint anys llum dels pobres mortals!

I Capdepera, si l'espiritisme no hi posa remei, no és eterna!

Ens encaminam, per tant, cap a la buidor?

Potser cap el buit?

El sobam pel qual cauen les nostres visions és un forat de cuc on els viatges són més curts?

O potser més llargs?

Si tot és tan relatiu com sembla, 1984 és, o era, una estació de pas que ha expandit la seva ona a través d'una explosió que ha aixafat les tres dimensions i ha fet desaparèixer la quarta?

1984 és Física, això ho «sabem», però també és Química orgànica inanimada i Química inorgànica somiada?

Les grans tesis matemàtiques sobre l'enorme complexitat del número dos, són certes?

Les piràmides amaguen secrets científics que vénen de més enllà de l'espai, o potser tan sols del més enllà a seques?

La ignorància creix exponencialment com ho fa la informació esbiaixada?

Si l'energia no desapareix sinó que tan sols es transforma, potser això vol dir que els misteris de l'univers qualche dia es podran resoldre? O saber què hi havia abans del big-bang és «materialment» impossible? La ciència és una religió que també requereix mantenir una fe amb espelmes enceses? És cert que només amb zeros i amb uns es poden compondre totes les simfonies de Beethoven? I emmagatzemar-les? I reproduir-les?

Evidentment, són moltes preguntes, o tal vegada massa complexes, per a respondre-les d'una tirada.

Ens cansaríem massa i quan arribàssim a la darrera resposta no ens recordaríem de la primera.

I tot això ens passa perquè hem perdut la memòria, substituïda per la ROM i per la RAM.

I sense memòria no hi ha literatura, no hi ha democràcia.

Miquel Llull

Bibliotecari del Golea
Capdepera, maig 2016

Ha passat el temps. De fet han passat molts anys des de que es varen imprimir aquests papers que avui hem recuperat, parcialment. Cal dir, per tant, que algunes de les il·lustracions que acompanyen els textos varen ser fetes per Francesc Roca i Francisco Croissier. Que la versió alemanya d'un dels poemes és de Mateu Gili. Que la serigrafia d'algunes cobertes es deuen a la mà cuinera del «gran» Felip *Blancus* Esteva. I que en aquestes revistes hi varen escriure o dibuixar multitud de caçadors d'esclata-sangs i de puu.

